

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

proti
žalovaným: **1. Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha

2. Městský úřad Kutná Hora
sídlem Havlíčkovo nám. 552/1, Kutná Hora

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného 1) ze dne 12. 3. 2024, č. j. 029870/2024/KUSK a 030016/2024/KUSK, a žalovaného 2) ze dne 27. 11. 2024, č. j. MKH/140915/2023,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal u žalovaného 2) [dále „povinný subjekt“ nebo „městský úřad“] dne 28. 12. 2023 žádost o poskytnutí informace, kterou požadoval mj. objasnit, dle jaké právní normy tajemník a další úřední osoby městského úřadu postupovaly v žalobcových věcech, např. zda mohou konat před rozhodnutím o námitce podjatosti, zda mohou za zákonodárce vydávat zákony, jak velký podíl má město Kutná Hora v akciové společnosti VHSVM, proč starosta nevyřídil jeho stížnost, proč tajemník vyhotovil etický kodex, který není dodržován, zda město Kutná Hora odstraní skandální nezákonné jednání stavebního úřadu a nahradí žalobci újmu atp. Rozhodnutím ze dne 12. 1. 2024, povinný subjekt žádost částečně odmítl podle § 11b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“) a některé informace žalobci poskytl. Proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace se žalobce odvolal. Žalovaný 1) [dále jen „žalovaný“] jeho odvolání napadeným rozhodnutím č. j. 030016/2024/KUSK zamítl.
2. Žalobce dále podal u povinného subjektu dne 22. 1. 2024 další žádost o poskytnutí informace, kterou požadoval mj. objasnit, dle jaké právní normy tajemník a další úřední osoby městského úřadu postupovaly v žalobcových věcech, kdy vyřídí jeho požadavky, zda zajistí ohledání jeho splešky zaplaveného sklepa, jak vyhodnotily etický kodex, kde všude působil starosta Kutné Hory předtím, než byl starostou, co učinil proti korupci, atp. Rozhodnutím ze dne 29. 1. 2024 povinný subjekt žádost odmítl podle § 11a a § 11b informačního zákona. Konstatoval, že žalobce se na něj v posledních letech opakovaně

obrací s nejrůznějšími podáními, stížnostmi, námitkami a podněty šikanózní povahy. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. Žalovaný jeho odvolání napadeným rozhodnutím č. j. **029870/2024/KUSK** zamítl.

3. Proti napadeným rozhodnutí žalovaného brojí žalobce žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a domáhá se, aby je soud zrušil. Domáhá se též současného zrušení rozhodnutí městského úřadu ze dne 27. 11. 2023, č. j. **MKH/140915/2023**, kterým městský úřad rozhodl o tom, že vedoucí stavebního úřadu městského úřadu není vyloučen z projednání a rozhodování ve věci nemovitostí ve vlastnictví žalobce. Žalobce uvádí, že v součinnosti s Krajským soudem v Praze se povinný subjekt podílí na neostalinských praktikách vůči jeho osobě. Žalobce žádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

Podmínky řízení

4. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání. Shledal, že tomu tak není.
5. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
6. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřípustný.
7. Již v usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, NSS dovodil, že důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. může být i zneužití práva spočívající v opakovaném podávání předem zcela zjevně neúspěšných podání, která namísto ochrany žalobcových veřejných subjektivních práv sledují vedení sporu pro spor samotný (obdobně viz též usnesení NSS ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 63/2017-9).
8. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2024 žaloba je nepřípustná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva. Od 1. 1. 2024 tedy zákonodárce zákaz zneužití práva podat žalobu podle s. ř. s. akcentoval a výslovně stanovil, že se jedná o nutnou podmínku řízení, jejíž nesplnění soudu brání věc posoudit meritorně.

Zneužití práva v předešlých věcech

9. Soud již v usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že je mu z jeho vlastní úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně podává velké množství různých žalob, jejichž hlavní myšlenkou je zpravidla žalobcem tvrzené dávné pochybení školského úřadu ve věci jeho přijetí na střední školu a s tím související žalobcův nízký starobní důchod, případně blíže nespecifikovaná trestní řízení týkající se Městského úřadu Čáslav. Žaloby vždy obsahují jen velice heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým motivem je tvrzená perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Žalobce se též aktivně zajímá o veřejné dění a podává různé žádosti o poskytnutí informací či se zabývá činností místního stavebního úřadu a orgánů činných v trestním řízení. Podané žaloby však v drtivé většině případů nejsou věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. V citovaném usnesení soud uvedl

vyčerpávající výčet věcí za posledních několik let, které neskončily meritorním rozhodnutím právě pro nespolupráci žalobce – jeho neochotu odstranit vady žaloby (především doplnit žalobní body) či zaplatit soudní poplatek.

10. Z uvedeného soud dovodil, že je zjevné, že pokud by v řízení konal další přípravné úkony pro účely meritorního přezkumu postupu žalovaného, tak by mu žalobce opět neposkytl žádnou součinnost. Úkolem správního soudu je přitom ochrana veřejných subjektivních práv, a nikoliv činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, a proto tyto žaloby nikdy nejsou věcně projednatelné. Takovéto postupy žalobce jsou zcela zjevně zneužitím práva, které nepožívá právní ochrany.
11. Soud proto zmíněným usnesením č. j. 54 A 71/2023-11 odmítl žalobcovu žalobu, protože představovala zjevné zneužití práva. V tomto usnesení soud žalobce také poučil o tom, že i v budoucnu může jím podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoliv opakované a bezúčelné vedení sporu.

Zneužití práva v aktuální věci

12. Ani v právě posuzované věci nevyvstaly okolnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že nejde o opakované a bezúčelné vedení sporu. Z kusé žalobní argumentace není zřejmé, v čem konkrétně měl být žalobce poškozen na svých veřejných subjektivních právech a proč potřebuje soudní ochranu. Není ani patrné, co vlastně vytýká napadeným rozhodnutím. Žalobce pouze obecně hovoří o neostalinských praktikách. Žaloba tedy má stejně jako v předešlých případech vady.
13. Soud v textu nynější žaloby nenalezl srozumitelnou argumentaci, ze které by bylo možno dovodit, že žalobce se v daném případě hodlá skutečně domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát) spolupracovat se soudem při odstraňování vad žaloby. Soud je naopak přesvědčen, že jde jen o další z dlouhé řady „řízení pro řízení“, která žalobce čas od času generuje a stejně jako v nynější věci postupuje tak, že zpochybňuje různé procesní aspekty jednotlivých předešlých řízení, a vytváří tak řízení další, čímž je donekonečna „řetězí“. Soud se proto přidržel závěrů vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11, a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva, kterým žalobce prokazatelně nesleduje ochranu.
14. Jelikož je podaná žaloba zjevným zneužitím práva, soud již nevyzýval žalobce k odstranění jejích vad postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť by to bylo zjevně zbytečné. Proto také nejsou splněny podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z hlediska důvodu odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je nicméně podání vadné žaloby podpurným důvodem pro konstatování zjevného zneužití práva, neboť žalobce podává vadné žaloby opakovaně a jejich vady zásadně nikdy neodstraňuje.
15. U rozhodnutí městského úřadu je navíc dán důvod odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s., neboť jde o prvostupňové rozhodnutí, proti kterému žalobce mohl podat odvolání. I pokud jej snad žalobce podal a existuje rozhodnutí odvolacího orgánu o námitce podjatosti, jde o rozhodnutí, kterým se toliko upravuje vedení řízení před správním orgánem, které je ze soudního přezkoumání vyloučeno podle § 70 písm. a) s. ř. s. (viz např. rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2019, č. j. 4 As 371/2018-29).
16. Pro úplnost soud dodává, že byť je v záhlaví žaloby odkázáno na § 79, § 80 a § 175 s. ř. s., tj. na žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (a dlužno dodat, že s. ř. s. nemá žádný § 175), z obsahu žaloby plyne, že žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí

i prvostupňového rozhodnutí. Podaná žaloba je tak žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s.

Žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce

17. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud podrobně zdůvodnil v již citovaném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je zjevným zneužitím práva, neboť soudu je z úřední činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů v zásadě „automaticky“ v záhlaví každého svého podání, přičemž ani ustanovení advokáta (např. v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022) nevedlo k odstranění vad žaloby spočívající v absenci žalobních bodů.
18. Zneužitím práva může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků a bezplatné přiznání právní pomoci bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, protože tímto postupem není sledována ochrana práv žalobce, nýbrž toliko vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by si žalobce mohl podávat kasační stížnosti a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) zdejšího soudu vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování těch případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují.

Námítka podjatosti

19. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku systémové podjatosti a žádost o delegaci nutnou. Soud však neshledal důvod k předložení věci NSS za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
20. Podle § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
21. Z judikatury NSS vyplývá, že vznášeli-li účastník typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách NSS samostatně rozhodoval, nemusí k takové námitce soud přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28).
22. Žalobce odůvodnil námitku podjatosti velmi nesrozumitelným způsobem. Lze z ní však pochopit tolik, že pokládá Krajský soud v Praze, resp. všechny jeho soudce za součást jakéhosi komplotu zaměřeného proti němu. To mají dokládat i dřívější rozhodnutí soudu o žalobcem podaných žalobách.
23. Okolnosti, které mohou zavdávat pochybnosti o podjatosti soudce, mohou spočívat ve vztahu soudce k projednávané věci nebo k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Žalobce nevylicil žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly myslitelným způsobem svědčit o tom, že je dán vztah soudců senátu 37 Krajského soudu v Praze k projednávané věci nebo k žalobci, a které by mohly vzbuzovat pochybnost o jejich nepodjatosti. Předsedkyně senátu ani žádný z členů senátu si ani žádných takových skutečností nejsou vědomi.

24. Soudu je dále z vlastní činnosti známo, že žalobce opakovaně uplatňuje námitku podjatosti vůči soudcům zdejšího soudu a zpravidla ji zdůvodňuje vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení. Soud již proto vyhodnotil uplatnění takových námitok podjatosti ze strany žalobce jako zneužití práva, a proto k nim nepřihlížel (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10).
25. Zároveň soud poukazuje na to, že žalobce i v minulosti opakovaně ve vztahu k soudcům Krajského soudu v Praze a NSS uplatňoval námitku podjatosti, kterou dovozoval z tvrzené korupce a tendenčního rozhodování. O takových námitkách podjatosti NSS již rozhodoval a nevyhodnotil je jako důvodné (srov. usnesení NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. Nao 310/2015-10, ze dne 9. 6. 2015, č. j. Nao 144/2015-13, či ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 270/2014-9). NSS také v nedávné době shledal žalobcovu námitku podjatosti vůči soudu nedůvodnou proto, že žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat na poměr soudců k věci samé nebo k účastníkům řízení (viz rozsudek ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19).
26. Soud má tak za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry NSS a je ve své podstatě opakujícím se obecným tvrzením založeným na nepodložené domněnce korupčního jednání a na nesouhlasu s procesním postupem. Soud ji proto vyhodnotil jako zneužití práva, nepřihlížel k ní a v rámci hospodárnosti řízení ji nepostoupil k rozhodnutí NSS

ani nevyzýval žalobce k odstranění vad uplatněné námitky. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.

Rozhodnutí o nákladech řízení

27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. dubna 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu